

A B C

KOTKOTTAVA KOULUAVUSTAJA

Kotkot, tervetuloa kouluun! Anna Tapion koulussa opettajien apulaisena häärää Anneli-kana, jonka läsnäolo rauhoittaa ja auttaa oppilaita keskittymään.

TEKSTI KAMILLA RAJANDER, KUVAT SARA PIHLAJA

Anna Tapion koulun käytävät ovat tulleet Annelille tutuiksi syksyn aikana.

Ensivilkaisulla Anna Tapion koulun yhdeksäsluokkalaisten maantiedon tunti näyttää aivan tavalliselta: oppilaat etsivät tutkielmiaan varten tietoa tableteillaan ja opettaja kiertele luokassa neuvomassa heitä.

Mutta mitä pilkistää yhden oppilaan hupparin hupusta? Koukkui-nen nokka ja kaksi siipeä?

Tervetuloa tapaamaan koulu-kanaamme **Annelia**, luokan opet-taja **Kaisa Koponen** esittelee.

Milja Syreenin huppuun aset-tunut Anneli seurailee kiinnostu-neena, mitä luokkahuoneessa puu-haillaan.

– Teen tutkielmani Helsingistä, ja Anneli auttaa minua siinä, Milja kertoo.

Kun valokuvaaja astelee Annelin viereen, kana nostaa uteliaana pää-tään ja kiinnostuu kamerasta. Välillä se sukii höyheniään kuvauskuntoon ja kujertelee hiljaa kuin kertoakseen jotain. Kesken kaiken Anneli alkaa

Hupparin huppu on Annelin mielestä paras paikka.

Kun päidin nurkalle roiskahtaa kakkaa, opettaja ryntää apuun käsipyyhepaperin ja puhdistusaineen kanssa.

vaikuttaa levottomalta ja hypähtää Miljan hupusta olkapäälle. Pian syy hötkyilyyn selviää.

– Ope, päidin nurkalle meni kakkaa! Milja huudahtaa.

Kaisa-opettaja rientää apuun käsipyyhepaperin ja puhdistusaineen kanssa, ja oppilaita naurattaa.

– Ehkä Anneli yritti kertoa, että sinun pitäisi poistaa työstäsi se kohta, jota juuri olit kirjoittamassa, Miljan luokkakaveri **Katariina Mäkipää** tulkitsee.

Ihmisrakas tipu

Koulukanan omistaja ja Anna Tapion koulun koulumestari **Kirsi-Marja Penttilä** kertoo, että Anneli vaikutti heti kuoriuduttuaan viime kesänä erilaiselta kuin muut kanat.

– Anneli oli paljon muita pienempi ja tykkäsi selvästi enemmän ihmisistä kuin lajitovereistaan. Alusta asti tipu käveli mielellään kädelläni, ja kun yritin laskea sen maahan, se kiipesi takaisin; Kirsi-Marja muistelee. ▶

Opettaja Kaisa Koponen on tottunut siihen, että eläinten kanssa puuhastellessa täytyy väliillä siivota kakkaa.

Vaikka Anneli rakastaa ihmisiä, se nauttii myös kämppiksensä Mocca-kanin seurasta.

Arkisin Anneli syö siemeniä ja viljaa, mutta juhlapäivinä se pääsee herkuttelemaan Piltti-roseella.

Koululla on myös omia kanoja, mutta ne elävät eri terhassa kuin Anneli. Anneli ei innostu lajitovereidensa seurasta.

ANNELI ON MYÖS SOMESSA:
INSTAGRAM:
@KOULUKANAANNELI
FACEBOOK:
KOULUKANA ANNELI

Kun eläinlääkärikin oli hyväksynyt idean, Annelista tuli kouluavustaja, joka aloitti lukuvuotensa yhtä aikaa oppilaiden kanssa.

Kanan sosiaalisuuden ja ihmisrakkauden huomattuaan Kirsi-Marja päätti kysyä työpaikaltaan, voisiko Anneli ryhtyä koulukanaaksi. Hänen ilokseen koulun rehtori **Tuula Lahti** toivotti Annelin heti tervetulleeksi. Rehtorin kokemuksen mukaan eläimet rauhoittavat tunnelmaa luokahuoneissa ja auttavat sitä myöten oppilaita keskittymään tehtäviinsä.

Anna Tapion koulussa eläimet ovat iso osa oppilaiden arkea, sillä koululla on omia kaneja, lampaita ja kissa. Koska kyseessä on sisäoppilaitos, oppilaat asuvat arkisin koulun asuntolassa ja voivat viettää iltaisin aikaa eläinten parissa. Myös oppilaiden omia lemmikkejä vieraillee koululla.

Kun eläinlääkärikin oli hyväksynyt idean, Annelista tuli kouluavustaja, joka sai aloittaa lukuvuotensa yhtä aikaa oppilaiden kanssa elokuussa.

Kani kämppiksensä

Tänään Annelin päivä on alkanut jo ennen seitsemää, jolloin Kirsi-Marja

saapui kanan ja sen kämppiksensä asuvan **Mocca**-kanin luokse tuomaan aamupalaa.

– Kun avaan oven ja huutelen Annelia aamuruoalle, se tunnistaa nimensä ja alkaa sirpsattaa, Kirsi-Marja kertoo.

Aamupalan jälkeen Anneli pääsi avustamaan oppilaita äidinkielen tunnille.

– Yleensä kaksi oppituntia päivässä on Annelille sopiva määrä.

Kana on niin suosittu seuralainen, että Kirsi-Marja aikoo tehdä sille oman lukujärjestyksen.

– Oppilaat saattavat tulla sanoamaan, että Anneli ei ole pitkään aikaan ollut heidän tunneillaan. Lukujärjestyksen myötä kaikki saivat tavata kanaa tasapuolisesti.

Vaikka Anneli viihtyy ihmisten lähellä, se kaipaa välillä myös omaa tilaa. Oppilaat ja opettajat ovat oppineet, että se hetki on silloin, kun Anneli ei malta enää pysyä olkapäällä paikoillaan. Kun näin käy maantiedon tunnilla, Kaisa-opettaja nostaa Annelin luokan edessä nököttävälle orrelle, josta on paras näköala.

– Annelilla on meihin rauhoittava vaikutus. Välillä luokassa on leivotonta, mutta kun Anneli on paikalla, kaikki miettivät enemmän omaa käytöstään, oppilas **Sanja Hankaniemi** kertoo.

Ruokavarkaissa

Ysiluokkalaisilla on tänään vielä tunti englantia, mutta Annelin työpäivä päättyy maantiedon jälkeen.

Kirsi-Marja nostaa kanan pahvilaatikkoon, jonka päätyyn on kirjoit-

Luokan edessä Annelilla on oma orsi, josta se tarkkailee oppilaiden opiskelua.

Anneli auttaa Milja Syreeniä tekemään maantiedon tutkielmaa.

Myös ulkona riittää paljon nähtävää! Laatikko on turvallinen paikka tarkkailla ympäristöä.

tettu Annelin nimi. Siellä sen on turvallista matkustaa eri rakennuksessa sijaitsevaan kotiinsa eli pupulaan.

– Anneli säikky herkästi, jos ulkona lentelevät linnut tulevat liian lähelle sitä, Kirsi-Marja kertoo.

Kaksikon kotimatka käynnistyy hitaasti, sillä tunneiltaan päässeet oppilaat pysähtyvät silittelemään kanaa. Kun kana on saanut jutustelusta tarpeekseen, Kirsi-Marja kantaa sen pupulaan ja nostaa aitaukseen, jossa Mocca-kani jo odottaa. Kuiva heinä rasahtelee Annelin jal-

kojen alla, kun se alkaa määrätietoisesti tepastella ruokakattilaansa kohti.

– Annelin lempiruoka on hedelmäinen Piltti-rose, jota se pääsi kerran maistamaan siskonlapseni annoksesta, Kirsi-Marja kertoo.

Tänään Annelille on tarjolla arkirookaa eli siementen ja viljojen sekoitusta, joka maistuu sille hyvin, mutta vain siihen asti, kun kämppis saa ruokakuppiinsa täydennystä. Silloin Anneli ryntää apajille niin innokkaasti, että kupin oikean omis-

”Kun Anneli on paikalla, kaikki miettivät enemmän omaa käytöstään.”

tajan täytyy tyytyä katsomaan ateriointia sivusta.

Kirsi-Marja vakuuttaa, että pieniä ruokakahinoita lukuun ottamatta

kaverukset elävät yhdessä sulassa sovussa.

– Aamuisin kun tulen tänne, ne saattavat nukkua ihan kiinni toisiinsa.

Loppuillaksi Anneli saa jäädä rauhassa palautumaan työpäivästään. Täysin ilman ihmisseuraa sen ei kuitenkaan tarvitse olla, sillä ysiluokkalaiset Katariina, Milja ja Sanja aikovat tulla tervehtimään sitä illalla.

– Anneli on niin ihana, että jokaisella koululla pitäisi olla oma koulukana!

